

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121547276
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121547276.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: U. I., O.. XX. XX. XXXX, V. B. XX, o zaplatenie 1 051,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 25,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 25,- Eur od 21. 06. 2022 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej „právny predchodca žalobcu“) z titulu zliúčenia, sa žalobou doručenou súdu dňa 25. 11. 2021 domáhal pôvodne od žalovaného zaplatenia sumy 1 051,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 03. 05. 2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa XX. XX. XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, resp. kód XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.000,- Eur. Túto mal žalovaný splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 57,45 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3447 Eur. Do podania žaloby na súd uhradil žalovaný 2220,75 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 27. 02. 2019 - predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok s dodatočnou lehotou na plnenie viac než 30 dní s upozornením na možnosť úver zosplatiť ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19. 04. 2019 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 27.04.2019. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 1 051,85 Eur ako súčet predpísaných splátok do zosplatenia úveru (42 x 57,45 Eur = 2412,90Eur) a sumy splátok po zosplatení (859,70 Eur) mínus prijaté úhrady 2 220,75 Eur. Zároveň si žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 03.05.2019 do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Na výzvu súdu ohľadom preukázania skúmania bonity veriteľom pri poskytovaní spotrebiteľského úveru a zosplatenia úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ právny zástupca žalobcu oznámil, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou zásielkou, pričom o

zosplatnení sa žalovaný mohol dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Ohľadom skúmania bonity uviedol, že príjem žalovaného uvedený v žiadosti (650,- Eur) bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne. V žiadosti ďalej žalovaný uviedol rodinný stav ženatý, počet vyživovaných osôb 4 a mesačné finančné náklady 0,- Eur. Pre zistenie skutočných finančných nákladov klienta bol vykonaný dopyt do registra NRKI zo dňa 29. 09. 2015, číslo dopytu 000400130116754, ktorým boli zistené splátky vo výške 0, - Eur. V roku 2015 bol používaný program, ktorý už nie je k dispozícii a údaje nie sú archivované.

4. Uznesením č. k. 13Csp/97/2021 - 101 zo dňa 29. 06. 2022 súd pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, na ktorú bola počas konania žalovaná pohľadávka postúpená.

5. Podaním zo dňa 19.09.2022 právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní a navrhol, aby súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania rozhodol vo veci bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Zároveň oznámil, že z dôvodu úhrady zo strany žalovaného vo výške 25,- Eur dňa 20. 06. 2022, berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 25,- Eur s príslušným úrokom z omeškania späť. Žiadal, aby súd v tejto časti konania zastavil s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 026,85 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1051,85 Eur od 03.05.2019 do 20.06.2022, zo sumy 1026,85 Eur od 21.06.2022 do zaplatenia. Pre prípad, že žalovaný uzná uplatnený nárok, žalobca s poukazom na § 282 CSP navrhol aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

6. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Súd rešpektoval dispozičné oprávnenie žalobcu a v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil v časti o zaplatenie sumy 25,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21. 06. 2022 do zaplatenia. Predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 1026,85 Eur s príslušenstvom.

8. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili, vykonal dokazovania oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29. 09. 2015, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciami o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, predžalobnou upomienka s fotokópiou plnej zásielky, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, projektom rozdelenia zlúčením - notárska zápisnica, prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, žiadosťou o postúpenie a prevod, dodatkom č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 05. 2022, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok (založená v registri OpP pod sp. zn. 1OpP/44/2018), dopytom na Sociálnu poisťovňu, ďalej písomnými vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu, vylúčením žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že bola uzatvorená medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako klientom dňa 29. 09. 2015. V zmluve sú osobné údaje žalovaného v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia, číslo OP, trvalé bydlisko, číslo na mobil, rodinný stav ženatý, počet vyživovaných osôb 4, názov zamestnávateľa, priemerný čistý mesačný príjem 650,- Eur, iné mesačné výdavky 20,- Eur. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol klientovi - žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2000,- Eur s poistením (základný súbor poistenia) za nasledovných podmienok: výška mesačnej splátky s poistením 57,45 Eur, počet splátok 60, prvá splatná dňa 20.10.2015, ďalšie 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 09/2020, celkové náklady spotrebiteľa 1349,80 Eur, celková čiastka 3349,80 Eur, RPMN 25 %, fixná ročná úroková sadzba 25 %, priemerná hodnota RPMN 18,01 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27 %. Podľa čl. VIII bodu 12.2 zmluvy spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný pôžičku spočiatku riadne splácal, potom sa dostal do omeškania s plnením. Poslednú úhradu vykonal dňa 18.02.2019, celkom zaplatil 2220,75 Eur.

Z listiny vyplýva výška dlhu 1167,55 Eur, čo po odčítaní žalobcom v spore neuplatnenej pokuty 115,70 Eur, zodpovedá sume 1 051,85 Eur. Počas konania ešte žalovaný uhradil 20,- Eur dňa 20. 06. 2022, teda jeho dlh predstavuje žalobcom uplatnenú sumu 1 026,85 Eur.

11. V dôsledku omeškania žalovaného so splácaním ho právny predchodca žalobcu vyzval listom zo dňa 27. 02. 2019 na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 134,70 Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci december 2018 do 05. 04. 2019. Zásielku žalovaný prevzal dňa 04. 03. 2019, o čom svedčí predložená doručka. Podľa tvrdenia žalobcu, nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, jeho právny predchodca dňa 19. 04. 2019 úver zosplatnil, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 27. 04. 2019 bez predloženia dokladu o jeho doručení žalovanému.

12. Z údajov v obchodnom registri vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) bol dňa 01. 01. 2018 z obchodného registra vymazaný. Jedná sa o dobrovoľný výmaz - spoločnosť zanikla rozdelením, pričom právnym nástupcom podľa projektu rozdelenia sa v tomto konaní stala Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.

13. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom v spojení s prílohou rámcovej zmluvy - žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 19. 05. 2022. Postúpenie pohľadávky postupca (VÚB, a.s.) oznámil žalovanému listom zo dňa 24. 05. 2022.

14. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že pôvodne to bola pôžička od Quatra. Pokiaľ pracoval on aj jeho manželka, snažil sa to splácať. Neskôr manželka stratila prácu, v podstate je nezamestnaná do dnes, občas má nejakú brigádu, ale to len niekedy. Žalovaný stále pracuje na tom istom mieste, avšak spoločnosti sa nedarí ako v minulosti, takže soboty, nedele alebo sviatky sa nepracuje. Žalovaný má 5 školopovinných detí, takže sa snaží platiť nejaké splátky ako sa mu dá, ale vždy sa mu nedá. Potvrdil, že uhradil v júni žalobcovi 25,- Eur. Náhradu trov konania si neuplatňuje, žiadne mu nevznikli.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=30.11.2017>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu,

ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 528 ods. 2 OZ postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

28. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nesplnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

29. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ - nebankový subjekt a žalovaný ako klient - dlžník uzatvorili dňa 29. 09. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2 000,- Eur, splatný v 60 splátkach po 57,45 Eur mesačne od 20.10.2015 do 20.09.2020 (termín konečnej splatnosti). Žalovaný úver nesplácal riadne a včas v súlade so zmluvou, pričom spolu uhradil podľa listín predložených do rozhodnutia súdu vo veci 2240,75 Eur (2 220,75 Eur pred, 20 Eur počas konania).

30. Z obsahu spisu mal súd preukázaný zánik pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. na základe rozdelenia zlúčením s VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. s účinkami ku dňu 01.01.2018, v dôsledku čoho došlo k prechodu pohľadávky z úveru voči žalovanému na VÚB, a.s., ktorá sa ako banka stala veriteľom žalovaného. Následne VÚB, a.s. v dôsledku omeškania žalovaného so splácaním úveru pristúpila k jeho predčasnému zosplateniu a následne ako banka postúpila svoju pohľadávku z úveru na žalobcu.

31. Súd predovšetkým ex offo skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010 totiž preskúmavanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna sporová strana nenamieta). Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť postúpená na žalobcu počas konania. V tomto prípade teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách.

32. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním nemal preukázané účinné predčasné zosplatenie úveru k 19. 04. 2019 v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 veta druhá OZ, pričom poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/27/2019 zo dňa 23. 05. 2019 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2022. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že pre účinné zosplatenie sa vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatení úveru dlžníkovi, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Podľa záverov občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu výkladu použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti, je toto právo časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky v zmysle § 565 veta druhá OZ. V konaní žalobca predložil predžalobnú upomienku zo dňa 27.02.2019, z ktorej vyplýva, že ak do 05.04.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Upomienku žalovaný prevzal dňa 04. 03. 2019 a následne banka úver zosplatiť k 19.04.2019, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 27.04.2019 bez jeho dokladu o doručení žalovanému. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný poslednú úhradu vykonal dňa 18.02.2019. Pokiaľ sa teda zmluvné strany dohodli v čl. 12.2 zmluvy, že k zosplateniu úveru zo strany veriteľa môže dôjsť za splnenia podmienok uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ, a žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20. 12. 2018, potom veriteľ mohol uplatniť právo na zosplatenie úveru pre omeškanie tejto splátky po uplynutí 3 mesiacov od jej splatnosti, t.j. najskôr po 20. 03. 2019, avšak najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky t.j. do 19.04.2019 v zmysle § 565 veta druhá OZ. Oznámenie o zosplatení úveru je jednostranný právny úkon, ktorého účinky nastávajú, keď sa tento prejav vôle dostane do dispozície žalovaného v zmysle § 45 OZ. Žalobca síce tvrdil zosplatenie úveru k 19.04.2019, avšak uvedené

nepreukázal, keď predložil iba oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2019, teda po 19.04.2019 ako najneskoršom termíne pre využitie práva na predčasné zosplatnenie úveru pre splátku splatnú dňa 20. 12. 2018, bez preukázania jeho doručenia žalovanému. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že neboli splnené zákonné podmienky na zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 vetou druhou OZ. Napriek tomu, keďže v čase postúpenia pohľadávky banky na žalobcu (19.05.2022) už uplynul dohodnutý termín konečnej splatnosti úveru (20.09.2020), došlo k postúpeniu pohľadávky v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

33. V danom prípade však súd nemal preukázané splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorými sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018). Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 z 28. marca 2018, podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie tejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). V konaní žalobca nepreukázal, že by bola žalovanému pred postúpením pohľadávky zaslaná výzva na splatenie splatného dlhu a napriek tomu zostal v omeškaní s platením dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto zasielala banka v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, čo vyplýva z ich obsahu, pričom ako už bolo skonštatované vyššie, nerealizovali sa v súlade s § 565 veta druhá OZ v dôsledku čoho sa úver stal v celom rozsahu splatný až uplynutím termínu konečnej splatnosti úveru. Podľa rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 26CoCsp/36/2021 z 24. 8. 2022 „Písomné oznámenia, ktoré zasielal postupca (banka) dlžníkovi (žalovanej) v súvislosti s predčasným zosplatnením úveru, tieto isté písomné oznámenia nie je možné inokedy, ak je to potrebné napr. pre účel splnenia zákonných podmienok, považovať za právne relevantnú písomnú výzvu vyžadovanú v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky. Jednoznačne ide o dve obsahovo odlišné písomnosti.“ Žalobca teda neuniesol dôkazné bremeno, keď relevantným spôsobom nepreukázal, že by bol žalovaný pred postúpením pohľadávky bankou na jej zaplatenie vyzvaný.

35. Pokiaľ žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001, v zmysle ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, súd zdôrazňuje, že sa jedná o spotrebiteľský spor, v ktorom súd ex offa môže vyvodzovať dôsledky z absolútne neplatných právnych úkonov a to s poukazom na čl. 6 CSP a dôvodovú správu, podľa ktorej novum spočíva v zavedení osobitných konaní so slabšou stranou, ktoré výrazne modifikujú doterajšie chápanie rovnosti strán sporu a súd v týchto prípadoch musí zohľadňovať istú hmotnoprávnu i procesnú nerovnováhu sporových strán.

36. Vzhľadom na uvedené súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 CSP v spojení s čl. 4 CSP. Žalovaný zavinil zastavenie konania v rozsahu 2,38 % v časti o zaplatenie 25,- Eur s prísl. keď plnil v tejto časti počas konania v dôsledku čoho zobral žalobca žalobu späť. Vo zvyšnej časti v rozsahu 97,62 % súd žalobu zamietol. Keďže v spore úspešnejší žalovaný (čistý úspech 95,24 %) si nárok na náhradu trov konania neuplatnil s tým, že mu žiadne nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.